

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาการใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รวมทั้งเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) โดยจัดทำแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บบันทึกข้อมูล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานสอบสวน จำนวน 40 คน พนักงานอัยการ จำนวน 30 คน และนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 34 คน โดยผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษาดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	67	64.4
หญิง	37	35.6
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 ส่วนเพศหญิง มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
25-35 ปี	67	64.4
36-45 ปี	18	17.3
46 ปีขึ้นไป	19	18.3
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-30 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาคืออายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และน้อยที่สุดคืออายุระหว่าง 36-45 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

ตารางที่ 4.3
จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	88	84.6
สูงกว่าปริญญาตรี	16	15.4
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมาวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตารางที่ 4.4
จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานสอบสวน	40	38.5
นักสังคมสงเคราะห์	34	32.7
พนักงานอัยการ	30	28.8
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานสอบสวน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคืออาชีพนักสังคมสงเคราะห์ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และน้อยที่สุดคืออาชีพพนักงานอัยการ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

ตารางที่ 4.5

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	11	10.6
1-5 ปี	49	47.1
6-10 ปี	19	18.3
10 ปีขึ้นไป	25	24
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24 และน้อยที่สุดคือมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

**ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. 2550**

ตารางที่ 4.6

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกตามอาชีพ

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
1. การแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่กระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็ได้	35 (87.5)	5 (12.5)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	99 (95.2)	5 (4.8)
2. การตั้งผู้ประนีประนอมหรือผู้ ช่วยเหลือไกล่เกลี่ยอาจตั้ง บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติ ของคู่ความหรือบุคคลที่ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล เห็นสมควร หรืออาจ มอบหมายให้นักสังคม สงเคราะห์ หน่วยงานสังคม สงเคราะห์ หรือบุคคลใด ช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้ คู่ความได้ยอมความกันก็ได้	34 (85.0)	6 (15.0)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	98 (94.2)	6 (5.8)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
3. พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการจัดให้ผู้ถูกระงับการตรวจรักษาจากแพทย์และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์	34 (85.0)	8 (15.0)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	98 (94.2)	6 (5.8)
4. ผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	36 (90.0)	4 (10.0)	30 (100.0)	0	32 (93.8)	2 (6.2)	98 (94.2)	6 (5.8)
5. การกำหนดเงื่อนไขก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ และถอนฟ้องให้พนักงานสอบสวน หรือ ศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อน การยอมความการถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น	33 (82.5)	7 (17.5)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	97 (93.3)	7 (6.7)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
6. บุคคลในครอบครัว หมายความว่าเฉพาะคู่สมรส และบุตรเท่านั้น*	33 (82.5)	7 (17.5)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	97 (93.3)	7 (6.7)
7. เมื่อมีการแจ้ง ห้ามเผยแพร่ ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือ ข้อมูล ใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกกระทำด้วยความ รุนแรงในครอบครัว	32 (80.0)	8 (20.0)	30 (100.0)	0	34 (100.0)	0	96 (92.3)	8 (7.7)
8. การออกคำสั่งหรือวิธีการ บรรเทาทุกข์ชั่วคราวให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้น ผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจาก รัฐมนตรี มีอำนาจ ออกคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคล ผู้ถูกกระทำเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจาก บุคคลดังกล่าวหรือไม่	35 (87.5)	5 (12.5)	28 (93.3)	2 (6.7)	33 (97.0)	1 (3.0)	96 (92.3)	8 (7.7)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
9. ในการสอบปากคำ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พนักงาน สอบสวนต้องจัดให้มี จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นัก สังคมสงเคราะห์ หรือบุคคล ที่ผู้ถูกกระทำด้วยความ รุนแรงในครอบครัวร้องขอ ร่วมอยู่ด้วยในขณะ สอบปากคำเพื่อให้ คำปรึกษา	32 (80.0)	8 (20.0)	30 (100.0)	0	33 (97.0)	7 (3.0)	95 (91.4)	9 (8.6)
10. ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่น อุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือ ขอให้ศาลทบทวนคำสั่งหรือ วิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ ทราบคำสั่ง	33 (82.5)	7 (17.5)	29 (96.7)	1 (3.3)	32 (94.1)	2 (5.8)	94 (90.4)	10 (9.6)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
11. ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์หรือบุคคลที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน	33 (82.5)	7 (17.5)	29 (96.7)	1 (3.3)	31 (91.2)	3 (8.8)	93 (89.4)	11 (10.6)
12. พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีให้หรือผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัย หรือมีโอกาส ที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง	30 (75.0)	10 (25.0)	27 (90.0)	3 (10.0)	33 (97.6)	1 (2.4)	90 (86.5)	14 (13.5)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
13. การกระทำความรุนแรงเป็น ความผิดกรรมเดียวกับ ความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีต่อศาลรวมไป กับความผิดตามกฎหมาย อื่นนั้น เว้นแต่ ความผิด ตามกฎหมายอื่นนั้นมี อัตราโทษสูงกว่า	29 (72.5)	11 (27.5)	28 (93.3)	2 (6.7)	32 (94.1)	2 (5.9)	89 (85.6)	15 (14.4)
14. การเสนอมาตรการหรือ วิธีการบรรเทาทุกข์ต่อศาล เพื่อสั่งให้เสนอมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ต่อศาลภายในสี่สิบแปด ชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่ง หากศาลเห็นชอบ	31 (77.5)	9 (22.5)	28 (93.3)	2 (6.7)	28 (82.4)	6 (17.6)	87 (83.7)	17 (16.3)
15. ถ้ามิได้มีการแจ้งหรือร้อง ทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามเดือนนับแต่ ผู้ถูกกระทำด้วยความ รุนแรงในครอบครัวอยู่ใน วิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้ง หรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดี เป็นอันขาดอายุความ	26 (65.0)	14 (35.0)	27 (90.0)	3 (10.0)	32 (94.1)	2 (5.9)	85 (81.7)	19 (18.3)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงาน สอบสวน		พนักงาน อัยการ		นักสังคม สงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
16. พนักงานสอบสวนทำการ สอบสวนโดยเร็วและส่งตัว ผู้กระทำความรุนแรงใน ครอบครัว สำนักงานการ สอบสวนพร้อมทั้งความเห็น ไปยังพนักงานอัยการเพื่อ ฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบ แปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัว ผู้กระทำความรุนแรงใน ครอบครัว	27 (67.5)	13 (32.5)	27 (90.0)	3 (10.0)	31 (91.2)	3 (8.8)	85 (81.7)	19 (18.3)
17. หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่ อาจยื่นฟ้องได้ทันภายใน กำหนด ให้ขอคัดฟ้องต่อ ศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสาม คราว	22 (55.0)	18 (45.0)	29 (96.7)	1 (3.3)	27 (79.4)	7 (20.6)	78 (75.0)	26 (25.0)
18. เจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัตินี้เพื่อ ลงโทษผู้กระทำความรุนแรง ในครอบครัวเป็นหลัก ซึ่ง เป็นความผิดอาญา อันยอม ความไม่ได้ *	23 (57.5)	17 (42.5)	26 (86.7)	4 (13.3)	29 (85.3)	5 (14.7)	78 (75.0)	26 (25.0)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถาม	ตำแหน่ง						รวม	
	พนักงานสอบสวน		พนักงานอัยการ		นักสังคมสงเคราะห์		ถูก	ผิด
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด		
19. พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือ สถานที่ที่เกิดเหตุ เพื่อสอบถาม ผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง *	20 (50.0)	20 (50.0)	29 (96.7)	7 (3.3)	29 (85.3)	5 (14.7)	78 (75.0)	26 (25.0)
20. ความรุนแรงในครอบครัว คือการกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพไม่ว่ากระทำโดยเจตนาหรือกระทำโดยประมาทในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ*	8 (20.0)	32 (80.0)	22 (73.3)	8 (26.7)	12 (35.3)	22 (64.7)	42 (40.4)	62 (59.6)

* หมายถึง คำถามที่ตอบ ไม่ใช่

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 99

การตั้งผู้ประนีประนอมหรือผู้ช่วยเหลือไกล่เกลี่ยอาจตั้งบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นสมควร หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้ และ

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการจัดให้ผู้ถูกระงับเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ และผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 98

การกำหนดเงื่อนไขก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์และถอนฟ้องให้พนักงานสอบสวน หรือ ศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อน การยอมความการถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และบุคคลในครอบครัวหมายความว่าเฉพาะคู่สมรส และบุตรเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 97

เมื่อมีการแจ้ง ห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือ ข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว และ การออกคำสั่งหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี มีอำนาจ ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระงับเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 96

ในการสอบปากคำผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 95

ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง คิดเป็นร้อยละ 94

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์หรือบุคคลที่ผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน คิดเป็นร้อยละ 93

พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจเป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีที่ผู้ถูกระงับประสงค์จะดำเนินคดี ให้หรือผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัย หรือ มีโอกาส ที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 90

การกระทำความรุนแรงเป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 89

การเสนอมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ต่อศาลเพื่อสั่งให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งหากศาลเห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ 87

ถ้ามิได้มีการแจ้งหรือร้องทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ และ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 85

หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนด ให้ขอคัดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราว และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้เพื่อลงโทษผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งเป็นความผิดอาญา อันยอมความไม่ได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือ สถานที่ที่เกิดเหตุ เพื่อสอบถาม ผู้กระทำ ผู้ถูกระทำ หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง คิดเป็นร้อยละ 78

ความรุนแรงในครอบครัว คือการกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายจิตใจ หรือ สุขภาพ ไม่ว่ากระทำโดยเจตนาหรือกระทำโดยประมาทในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ คิดเป็นร้อยละ 42

ตารางที่ 4.7
จำนวนผู้ปฏิบัติที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
20 คะแนน	25	24.0
19 คะแนน	20	19.2
18 คะแนน	9	8.7
17 คะแนน	7	6.7
16 คะแนน	15	14.4
15 คะแนน	9	8.7
14 คะแนน	6	5.8
13 คะแนน	5	4.8
12 คะแนน	4	3.8
11 คะแนน	2	1.9
10 คะแนน	1	1.0
9 คะแนน	-	-
8 คะแนน	1	1.0
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยไม่มีใครตอบถูกน้อยกว่า 8 ข้อ และมีผู้ได้คะแนนเต็ม 20 ข้อและ 19 ข้อ เป็นจำนวน ร้อยละ 24.0 และ 19.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8
เปรียบเทียบจำนวนผู้ปฏิบัติที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในแต่ละอาชีพ

คะแนน	พนักงานสอบสวน		พนักงานอัยการ		นักสังคมสงเคราะห์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
20 คะแนน	1	2.5	16	53.3	8	23.5
19 คะแนน	1	2.5	9	30.0	10	29.4
18 คะแนน	3	7.5	1	3.3	5	14.7
17 คะแนน	2	5.0	-	-	5	14.7
16 คะแนน	9	22.5	2	6.7	4	11.8
15 คะแนน	7	17.5	1	3.3	1	2.9
14 คะแนน	5	12.5	-	-	1	2.9
13 คะแนน	4	10.0	1	3.3	-	-
12 คะแนน	4	10.0	-	-	-	-
11 คะแนน	2	5.0	-	-	-	-
10 คะแนน	1	2.5	-	-	-	-
9 คะแนน	-	-	-	-	-	-
8 คะแนน	1	2.5	-	-	-	-
รวม	40	100.0	30	100.0	34	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ปฏิบัติที่เป็นพนักงานอัยการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจสูงสุด รองลงไปคือ นักสังคมสงเคราะห์และพนักงานสอบสวน โดยมีรายละเอียดดังนี้

พนักงานอัยการ ส่วนมากเป็นจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ตอบได้คะแนน 20 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุด รองลงมาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ได้คะแนน 19 คะแนน และมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 13 คะแนน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

นักสังคมสงเคราะห์ ส่วนมากเป็นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 ตอบได้คะแนน 19 คะแนน รองลงมาจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ได้คะแนน 20 คะแนน และมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 14 คะแนน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

พนักงานสอบสวน ส่วนมากเป็นจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ตอบได้คะแนน 16 คะแนน รองลงมาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ได้คะแนน 15 คะแนน และมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 8 คะแนน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.9

ระดับความรู้ความเข้าใจโดยรวมของผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ (1-6)	-	-
ความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (7-13)	13	12.5
ความรู้ความเข้าใจในระดับสูง (14-20)	91	87.5
รวม	104	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง รองมาร้อยละ 12.5 มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง และในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นอย่างดี

**ส่วนที่ 3 ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550**

ตารางที่ 4.10

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในด้านปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ด้านปัญหา ความรุนแรงใน ครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. ควรมีการส่งเสริม ให้ผู้หญิงได้รับสิทธิ และโอกาส อย่าง เป็นธรรม	38 (36.5)	60 (57.7)	4 (3.8)	2 (1.9)		4.29	0.63	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. การกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอน ที่มีลักษณะ แตกต่างจากการ ดำเนินคดีอาญา ทั่วไปทำให้ ผู้กระทำผิดมี โอกาสกลับตัว และยับยั้งการ กระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถ รักษาความสัมพันธ์ อันดีในครอบครัว ไว้ได้	32 (30.8)	51 (49.0)	18 (17.3)	3 (2.9)		4.08	0.77	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านปัญหา ความรุนแรงใน ครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
*3. ผู้หญิงเป็นต้นเหตุ ของปัญหาความ รุนแรงในครอบครัว	4 (3.8)	4 (3.8)	24 (24.1)	39 (37.5)	33 (31.7)	3.89	1.02	เห็น ด้วย
*4. ปัญหาความรุนแรง ในครอบครัวเป็น เรื่องส่วนตัว	5 (4.8)	10 (9.6)	12 (11.5)	43 (41.3)	34 (32.7)	3.87	1.12	เห็น ด้วย
5. ผู้หญิงควรให้ ความสำคัญกับ การดูแลครอบครัว ก่อนที่จะไปทำงาน นอกบ้าน	14 (13.5)	47 (45.2)	32 (30.8)	9 (8.7)	2 (1.9)	3.60	0.90	เห็น ด้วย
*6. การเอาผิดกับ ผู้ชายที่ล่วงละเมิด ทางเพศจะทำให้ ครอบครัวของ ผู้ถูกรกระทำ เดือดร้อน	1 (1.0)	22 (21.2)	19 (18.3)	46 (44.2)	16 (15.4)	3.51	1.02	เห็น ด้วย
*7. การใช้กฎหมาย เพียงอย่างเดียวไม่ สามารถแก้ไข ปัญหาความรุนแรง ในครอบครัวได้	35 (37.7)	59 (56.7)	4 (3.8)	5 (4.8)	1 (1.0)	1.83	0.79	ไม่เห็น ด้วย

$\bar{X} = 3.50$ S.D. = 0.45 (อยู่ในระดับเห็นด้วย)

* ข้อมูลเชิงลบ

จากตารางที่ 4.10 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ในภาพรวมทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในด้านปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.50$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าควรมีการส่งเสริมให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและโอกาส อย่างเป็นธรรม ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 57.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 36.5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและโอกาสอย่างเป็นธรรมในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอน ที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไปทำให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสกลับตัว และยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 49.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 30.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 2.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอน ที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไปทำให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสกลับตัว และยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ในระดับเห็นด้วย

3. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นต้นเหตุของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 37.5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 31.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 3.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเท่ากับระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าผู้หญิงเป็นต้นเหตุของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในระดับเห็นด้วย

4. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 41.3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 32.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 4.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวในระดับเห็นด้วย

5. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงควรให้ความสำคัญกับการดูแลครอบครัว ก่อนที่จะไปทำงานนอกบ้าน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 45.2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 30.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และเพียงร้อยละ 1.9 มี

ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าผู้หญิงควรให้ความสำคัญกับการดูแลครอบครัวก่อนที่จะไปทำงานนอกบ้านในระดับเห็นด้วย

6. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าการเอาผิดกับผู้ชายที่ล่วงละเมิดทางเพศจะทำให้ครอบครัวของผู้ถูกระทำเดือดร้อน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 44.2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 21.2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย และเพียงร้อยละ 1.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการเอาผิดกับผู้ชายที่ล่วงละเมิดทางเพศจะทำให้ครอบครัวของผู้ถูกระทำเดือดร้อนในระดับเห็นด้วย

7. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าการใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ไข ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้ ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 56.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 37.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 1.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้ในระดับไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นแน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. มีการฝึกอบรมทักษะให้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	16 (15.4)	50 (48.1)	32 (30.8)	6 (5.8)		3.73	0.79	เห็นด้วย
2. ศูนย์ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติกรุงเทพมหานคร คือ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด มีการจัดระบบงานสนับสนุนการดำเนินงานที่เหมาะสม	20 (19.2)	35 (33.7)	41 (39.4)	5 (4.8)	3 (2.9)	3.62	0.95	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
3. มีการจัดทำคู่มือที่แยกบทบาทผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน และเชื่อมโยงให้เห็นขั้นตอนการประสานงานและการส่งต่อระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและแจกจ่ายอย่างทั่วถึง	17 (16.3)	39 (37.5)	35 (33.7)	13 (12.5)		3.58	0.91	เห็นด้วย
*4. ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารบ่อย ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง	18 (17.3)	46 (44.2)	35 (33.7)	4 (3.8)	1 (1.0)	2.27	0.83	ไม่เห็นด้วย
*5. มีข้อจำกัดเรื่องการเบิกจ่ายค่าบริการช่วยเหลือ	20 (19.2)	39 (37.5)	43 (41.3)	1 (1.0)	1 (1.0)	2.27	0.82	ไม่เห็นด้วย
*6. ทีมสหวิชาชีพ ขาดการบูรณาการ ยังต่างคนต่างทำ	21 (20.2)	54 (51.9)	26 (25.0)	3 (2.9)		2.11	0.75	ไม่เห็นด้วย
*7. ระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวยังไม่คล่องตัว	21 (20.2)	61 (58.7)	21 (20.2)	1 (1.0)		2.02	0.67	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
*8. หลักการและแนวปฏิบัติของบางหน่วยงานยังไม่ชัดเจน	22 (21.2)	60 (57.7)	21 (20.2)	1 (1.0)		2.01	0.68	ไม่เห็นด้วย
*9. ผู้ปฏิบัติงานยังขาดการทำความเข้าใจข้อกฎหมายและการนำไปใช้	28 (26.9)	56 (53.8)	18 (17.3)	2 (1.9)		1.94	0.72	ไม่เห็นด้วย

$\bar{X} = 2.62$ S.D. = 0.46 (อยู่ในระดับไม่แน่ใจ)

* ข้อมูลเชิงลบ

จากตารางที่ 4.11 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ในภาพรวมทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในด้านการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.62$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่ามีการฝึกอบรมทักษะให้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 48.1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 30.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเพียงร้อยละ 5.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการฝึกอบรมทักษะให้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในระดับเห็นด้วย

2. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าศูนย์ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติกรุงเทพมหานคร คือ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานพัฒนาสังคม

7. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวยังไม่คล่องตัว ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 58.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 20.2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเท่ากับไม่แน่ใจ และ เพียงร้อยละ 1.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 แสดงว่ามีความคิดเห็น ว่าระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวยังไม่คล่องตัว ในระดับไม่เห็น ด้วย

8. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าหลักการและแนวปฏิบัติ ของบางหน่วยงานยัง ไม่ชัดเจน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 57.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 21.2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 1.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการหลักการและแนวปฏิบัติ ของบางหน่วยงาน ยังไม่ชัดเจนในระดับไม่เห็นด้วย

9. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติงานยังขาดการทำความเข้าใจข้อ กฏหมายและการนำไปใช้ ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 53.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 26.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็น อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการผู้ปฏิบัติงานยังขาดการ ทำ ความเข้าใจข้อกฎหมายและการนำไปใช้ในระดับไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 4.12

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในด้านตัวบทกฎหมาย

ด้านตัวบทกฎหมาย	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. การบัญญัติกฎหมายทำให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเข้าสู่ระบบและกระบวนการคุ้มครองได้โดยสะดวก	16 (15.4)	53 (51.0)	27 (26.0)	6 (5.8)	2 (1.9)	3.72	0.86	เห็นด้วย
2. พระราชบัญญัตินี้ไม่มีปัญหาการตีความ	8 (7.7)	17 (16.3)	33 (31.7)	30 (28.8)	16 (15.4)	2.72	1.14	ไม่แน่ใจ

 $\bar{X} = 3.22$ S.D. = 0.80 (อยู่ในระดับไม่แน่ใจ)

จากตารางที่ 4.12 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ในภาพรวมทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในด้านตัวบทกฎหมาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.22$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าการบัญญัติกฎหมายทำให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเข้าสู่ระบบและกระบวนการคุ้มครองได้โดยสะดวก ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 26.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการบัญญัติกฎหมายทำให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเข้าสู่ระบบและกระบวนการคุ้มครองได้โดยสะดวกในระดับเห็นด้วย

2. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่มีปัญหาการตีความ ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 31.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาร้อยละ 28.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และเพียงร้อยละ 7.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่พระราชบัญญัตินี้ไม่มีปัญหาการตีความในระดับไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.13

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในด้าน

ความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน

ด้านความร่วมมือ ประชาชนทั่วไปและ สื่อมวลชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. มีการรณรงค์ให้ประชาชนร่วมเป็นเครือข่ายในการปรับเปลี่ยนเจตคติของคนในสังคมเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย	9 (8.7)	57 (54.8)	28 (26.9)	9 (8.7)	1 (1.0)	3.62	0.80	เห็น ด้วย
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนทราบถึงหน้าที่ที่ทุกคนต้องเข้ามาช่วยดูแลสังคม	15 (14.4)	41 (39.4)	30 (28.8)	14 (13.5)	4 (3.8)	3.47	1.02	เห็น ด้วย
3. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายให้สื่อมวลชนได้เข้าใจเจตนารมณ์เกี่ยวกับข้อห้ามตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการรักษาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง	9 (8.7)	37 (35.6)	42 (40.4)	14 (13.5)	2 (1.9)	3.36	0.89	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านความร่วมมือ ประชาชนทั่วไปและ สื่อมวลชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
4. สื่อมวลชนได้รับทราบทั่วกัน ว่าได้มีกฎหมายที่ให้ความ คุ้มครองผู้เกี่ยวข้องกับปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว โดยเฉพาะแล้ว	8 (7.7)	34 (32.7)	49 (47.1)	11 (10.6)	2 (1.9)	3.34	0.84	ไม่แน่ใจ
5. มีการประชาสัมพันธ์อย่าง ทั่วถึงต่อเนื่อง เพื่อให้ ประชาชนเข้าใจและทราบถึง สิทธิของตนเอง	8 (7.7)	43 (41.3)	30 (28.8)	20 (19.2)	3 (2.9)	3.32	0.97	ไม่แน่ใจ
6. สื่อมวลชนให้ความร่วมมือใน การระงับการเสนอข่าว เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง ทุกรูปแบบเพื่อคุ้มครอง ผู้เสียหายและไม่ให้ใช้เป็น ตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เด็กและ เยาวชน	6 (5.8)	25 (24.0)	43 (41.3)	28 (26.9)	2 (1.9)	3.05	0.91	ไม่แน่ใจ

$\bar{X} = 3.35$ S.D. = 0.68 (อยู่ในระดับไม่แน่ใจ)

จากตารางที่ 4.13 ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ในภาพรวมทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและ
สื่อมวลชน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.35$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่ามีการรณรงค์ให้ประชาชนร่วมเป็นเครือข่ายในการปรับเปลี่ยนเจตคติของคนในสังคมเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 54.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 26.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเพียงร้อยละ 1.0 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการรณรงค์ให้ประชาชนร่วมเป็นเครือข่ายในการปรับเปลี่ยนเจตคติของคนในสังคมเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในระดับเห็นด้วย

2. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนทราบถึงหน้าที่ที่ทุกคนต้องเข้ามาช่วยดูแลสังคม ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 39.4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 28.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเพียงร้อยละ 3.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและทราบถึงสิทธิของตนเองในระดับเห็นด้วย

3. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายให้สื่อมวลชนได้เข้าใจเจตนารมณ์เกี่ยวกับข้อห้ามตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการรักษาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 40.4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาร้อยละ 35.6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายให้สื่อมวลชนได้เข้าใจเจตนารมณ์เกี่ยวกับข้อห้ามตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการรักษาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งในระดับไม่แน่ใจ

4. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนได้รับทราบทั่วกันว่าได้มีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดยเฉพาะแล้ว ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 47.1 มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาร้อยละ 32.7 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 แสดงว่ามีความคิดเห็นที่สื่อมวลชนได้รับทราบทั่วกันว่าได้มีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดยเฉพาะแล้วในระดับไม่แน่ใจ

5. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและทราบถึงสิทธิของตนเอง ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 41.3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 28.8 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเพียงร้อยละ 2.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและทราบถึงสิทธิของตนเองในระดับไม่แน่ใจ

6. ในประเด็นคำถาม แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนให้ความร่วมมือในการระงับการเสนอข่าวเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบเพื่อคุ้มครองผู้เสียหายและไม่ให้ใช้เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เด็กและเยาวชน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 41.3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาร้อยละ 26.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และเพียงร้อยละ 1.9 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 แสดงว่ามีความคิดเห็นที่สื่อมวลชนให้ความร่วมมือในการระงับการเสนอข่าวเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบเพื่อคุ้มครองผู้เสียหายและไม่ให้ใช้เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เด็กและเยาวชนในระดับไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.14

เปรียบเทียบปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกตามอาชีพ

ตำแหน่ง	ด้านทัศนคติต่อ ปัญหาความ รุนแรงใน ครอบครัว		ด้านการ บริหารจัดการ		ด้านตัวบท กฎหมาย		ด้านความ ร่วมมือ ประชาชน ทั่วไปและ สื่อมวลชน		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็ น
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
นักสังคม สงเคราะห์	3.55	0.40	2.52	0.42	3.26	0.79	3.44	0.78	3.19	0.39	ไม่ แน่ใจ
พนักงาน สอบสวน	3.40	0.53	2.53	0.38	3.47	0.82	3.35	0.72	3.19	0.34	ไม่ แน่ใจ
พนักงาน อัยการ	3.56	0.36	2.82	0.20	2.83	0.60	3.26	0.45	3.12	0.20	ไม่ แน่ใจ
รวม	3.50	0.45	2.62	0.37	3.22	0.79	3.35	0.67	3.17	0.33	ไม่ แน่ใจ

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน

ระดับเห็นด้วยในด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ($\bar{X} = 3.50$) ที่เหลืออีก 3 ด้าน คือ ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน ($\bar{X} = 3.35$) ด้านตัวบทกฎหมาย ($\bar{X} = 3.22$) และ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.62$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามอาชีพ จะพบว่าทั้ง พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และนักสังคมสงเคราะห์ ล้วนมีความเห็นไม่แน่ใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

นักสังคมสงเคราะห์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.19$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$) ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.44$) ด้านตัวบทกฎหมาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.26$) และด้านการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.52$) ตามลำดับ

พนักงานสอบสวน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.19$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านตัวบทกฎหมาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.47$) ด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.40$) ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและ สื่อมวลชน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.35$) และด้านการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.53$) ตามลำดับ

พนักงานอัยการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.12$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.56$) ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.26$) ด้านตัวบทกฎหมาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.83$) และด้านการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.82$) ตามลำดับ

**ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา
การบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550**

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากผู้ปฏิบัติจำนวน 104 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนที่ 4 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 80 คน ที่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อแนวทางการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันของแต่ละด้าน นำเสนอในรูปแบบตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15

ข้อเสนอแนะในด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

รายการ	จำนวน
ให้ความรู้กับผู้หญิงในเรื่องทัศนคติในการใช้ชีวิตครอบครัว ปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อในเรื่องเดิม ๆ ในการพึ่งพาสามีและการมองว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว	39 (47.56)
ส่งเสริมสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง	23 (28.05)
ส่งเสริมในเรื่องบทบาท หน้าที่ของตนในครอบครัว	9 (10.98)
สร้างอาชีพให้ผู้หญิง ส่งเสริมให้ผู้หญิงมีงานทำ เพื่อลดภาวะพึ่งพิงทางเศรษฐกิจ	6 (7.32)
สร้างเข้มแข็งทางด้านจิตใจ	5 (6.09)
รวม	82 (100)

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและมีความถี่มากที่สุดคือ ควรให้ความรู้กับผู้หญิงในเรื่องทัศนคติในการใช้ชีวิตครอบครัว ปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อในเรื่องเดิม ๆ ในการพึ่งพาสามีและการมองว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว รองลงมาคือควรส่งเสริมสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง

ตารางที่ 4.16

ข้อเสนอแนะในด้านการบริหารจัดการ

รายการ	จำนวน
1. กำหนดกรอบและระบบงานที่ชัดเจน	39 (41.49)
2. มีการสนับสนุนเรื่องอัตรากำลังคนให้เพียงพอและเหมาะสม	15 (15.96)
3. มีการสนับสนุนเรื่องงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม	14 (14.89)
4. จัดทีมสหวิชาชีพเพื่อดูแลปัญหาในด้านนี้	11 (11.70)
5. จัดผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาจะได้มีผู้รับผิดชอบ	8 (8.51)
6. จัดทำฐานข้อมูลร่วมกันเพื่อประสิทธิภาพในการนำข้อมูลมาใช้	7 (7.45)
รวม	94 (100)

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ด้านการบริหารจัดการ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและมีความถี่มากที่สุดคือ

ควรกำหนดกรอบและระบบงานที่ชัดเจน รองลงมาคือควรมีการสนับสนุนเรื่องอัตรากำลังคนให้เพียงพอและเหมาะสม

ตารางที่ 4.17

ข้อเสนอแนะในด้านตัวบทกฎหมาย

รายการ	จำนวน
1. จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานในแต่ละวิชาชีพ เพื่อความชัดเจนในการดำเนินงาน	21 (34.43)
2. ตีความในส่วนของเนื้อหาให้ชัดเจน	21 (34.43)
3. จัดให้มีการอบรมในส่วนของเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจได้ง่ายขึ้น	12 (19.67)
4. เร่งการออกประกาศหรือกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ภายใต้ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำเพื่อให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานได้	6 (9.83)
5. ระบุค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เช่น ผู้ร่วมสอบปากคำ ผู้ไกล่เกลี่ย ค่ารักษาพยาบาล	1 (1.64)
รวม	61 (100)

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ด้านตัวบทกฎหมาย ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและมีความถี่มากที่สุดคือ ควรจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานในแต่ละวิชาชีพ เพื่อความชัดเจนในการดำเนินงาน และ ควรมีการตีความในส่วนของเนื้อหาให้ชัดเจน รองลงมาคือควรจัดให้มีการอบรมในส่วนของเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ตารางที่ 4.18

ข้อเสนอแนะในด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน

รายการ	จำนวน
1. ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อสร้างความร่วมมือจากประชาชนร่วมกันสอดส่องและดูแล	46 (36.22)
2. ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว	40 (31.50)
3. รณรงค์สื่อเพื่อให้ความร่วมมือในการเสนอข่าวในเชิงบวก เพื่อป้องกันการกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	27 (21.26)
4. จัดทำคู่มือสำหรับภาคประชาชนในการช่วยเหลือเบื้องต้น เมื่อพบเห็นครอบครัวที่ประสบปัญหาความรุนแรง	14 (11.02)
รวม	127 (100)

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และมีความถี่มากที่สุดคือ ควรประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อสร้างความร่วมมือจากประชาชนร่วมกันสอดส่องและดูแล รองลงมาคือควรประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยศึกษาความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติ คือ พนักงานสอบสวน (ตำรวจ) พนักงานอัยการ นักสังคมสงเคราะห์ (ตาม ป.วิอาญา) หรือนักจิตวิทยา สามารถแบ่งการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ปรากฏว่าผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 มีความเข้าใจในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจถึงร้อยละ 95.2 และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการตั้งผู้ประนีประนอมหรือผู้ช่วยเหลือไกล่เกลี่ยอาจตั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นสมควร หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือ ไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันได้ ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจถึงร้อยละ 94.2 ซึ่งเท่ากับ ประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการจัดให้ผู้ถูกระทำเข้ารับการรักษาจากแพทย์และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ และประเด็นที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการมีการออกระเบียบวิธีปฏิบัติที่ชัดเจน เข้าใจง่าย รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 อย่างแพร่หลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ การจัดสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นต้น จึงทำให้ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อพิจารณาตามอาชีพ ปรากฏว่าพนักงานอัยการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีคะแนนตอบถูก 20 คะแนน ร้อยละ 15 ซึ่งมีความเข้าใจสูงที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าพนักงานอัยการนั้นในทางปฏิบัติจะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่ง วิธีพิจารณากฎหมายแพ่ง วิธีพิจารณากฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติ จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้เป็นอย่างดี

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำว่าความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 40.4 ซึ่งเป็นลำดับที่น้อยที่สุด โดยมีความเข้าใจว่าความรุนแรงในครอบครัวคือการกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ ไม่ว่า

กระทำโดยเจตนาหรือกระทำโดยประมาทในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปฏิบัติเข้าใจว่า แม้กระทำโดยประมาทหรือกระทำโดยไม่เจตนานั้นก็ถือว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงในครอบครัวด้วย ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติอาจจะนำหลักการของประมวลกฎหมายอาญาซึ่งได้กล่าวไว้ว่า แม้จะได้กระทำโดยไม่เจตนาหรือกระทำโดยประมาทถือเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา (พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา, 2499) จึงทำให้ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจความหมายความรุนแรงในครอบครัวคลาดเคลื่อนไป

2. ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ด้านการบริหารจัดการ ด้านตัวบทกฎหมาย และด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน ปรากฏว่าด้านทัศนคติต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัวผู้ปฏิบัติมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องควรมีการส่งเสริมให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและโอกาสอย่างเป็นธรรม อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปฏิบัติยังขาดความเข้าใจในเรื่องความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ ทำให้การทำงานในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัวคลาดเคลื่อนไปจากความน่าจะเป็นที่บัญญัติไว้ในข้อกำหนดหรือกฎหมาย

ด้านความร่วมมือประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 มีความคิดเห็นในเรื่องมีการรณรงค์ให้ประชาชนร่วมเป็นเครือข่ายในการปรับเปลี่ยนเจตคติของคนในสังคมเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย เนื่องจากในสภาพสังคมในปัจจุบันประชาชนต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยได้มีเวลาในการดูแลสังคมรอบข้างว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เพราะแม้แต่ทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัวจึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการช่วยกันสอดส่องดูแลปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะว่าปัญหาปากท้องรวมไปถึงปัญหาเศรษฐกิจ จึงไม่ได้มีเวลาในการใส่ใจสังคมมากนัก ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติมองว่าหากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล จะเป็นการป้องกันปัญหา และสามารถป้องกันการเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นได้

ส่วนด้านตัวบทกฎหมายมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะหน่วยงานผู้รับผิดชอบยังไม่มีการจัดทำคู่มือในการทำ ความเข้าใจกับข้อกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือระเบียบต่าง ๆ มีคำศัพท์เฉพาะนักกฎหมายซึ่งสามารถตีความ ได้หลายประเด็น อีกทั้งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่เพิ่งนำมาใช้ไม่นาน ยังไม่มีแนวคำพิพากษาของศาล การตีความการใช้กฎหมาย จากคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงทำให้ผู้ปฏิบัติมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจในการให้ความ คิดเห็น

ด้านการบริหารจัดการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

2.62 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องผู้ปฏิบัติงานยังขาดการทำความเข้าใจข้อกฎหมายและการนำไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการบริหารจัดการยังไม่ดีเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่าบางหน่วยงานยังขาดหลักการและแนวปฏิบัติของหน่วยงานยังไม่ชัดเจนจึงทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสนและไม่เข้าใจข้อกฎหมายรวมถึงการนำไปใช้ได้ถูกต้อง

3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการบังคับใช้ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พบว่าผู้ปฏิบัติได้ให้แนวทางเรื่องประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อสร้างความร่วมมือจากประชาชนร่วมกันสอดส่องและดูแลความถี่สูงที่สุดเท่ากับ 46 รองลงมาความถี่เท่ากับ 40 คือเรื่องการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นเพราะขาดการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนโดยตรง เช่น การให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนโดยตรง ซึ่งแจ้งให้ทราบถึงปัญหาและ โทษที่จะเกิดขึ้น หากไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของวิรัช ลภีรัตนกุล (2535) ได้กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ระหว่างองค์กรหรือสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน อันจะเป็นประโยชน์ให้สถาบันนั้นๆ ดำเนินงานไปได้ผลดีสมความมุ่งหมาย โดยมีประจักษ์เป็นแนวบรรทัดฐานสำคัญด้วย และเพื่อหวังผลในความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนนั่นเอง รวมไปถึงการส่งข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ แจกข่าวสารให้แก่สังคมได้รับรู้รับทราบ ทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นกระบวนการและการดำเนินการประชาสัมพันธ์ทั้งสิ้น